
Scriptio continua

Autor:

Data de publicació: 29-08-2021

Vergilius Augusteus, Georgica 141ff, escrit en capitalis quadrata i en scriptio continua.

Aquest article conté caràcters especials. Sense un suport de representacióadequat, podeu veure signes d'interrogació, quadres o altres símbols.

Scriptio continua(en llatí: scriptio continua), també conegut com scriptura continua o scripta continua,és un estil d'escriptura sense espais,o altres marques entre les paraules o frases. La forma també manca de puntuació, diacrítics,o cas de lletradistingida. A Occident, les inscripcions gregues i llatines més antigues utilitzaven divisors de paraules per separar paraules en frases; tanmateix, el grec clàssic i el llatí clàssic tardà van emprar scriptio continua com a norma.[1][2]

Contingut

Història

Tot i que scriptio continua s'evidencia en la majoria dels manuscrits grecs i llatins clàssics, diferents estils d'escriptura es representen en documents que es remunten encara més enrere. El llatí clàssic sovint feia servir l'interpunct,especialment en monuments i inscripcions.

Els primers textos en grec clàssic que utilitzaven l'alfabet grec, a diferència del lineal B,estaven formatats en una cadena constant de lletres majúscules de dreta a esquerra. Més tard, això va evolucionar a"boustrophedon",que incloïa línies escrites en direccions alternes. No va ser fins més tard que els romans van adaptar l'alfabet etrusc per escriure llatí i, en el procés, van passar d'utilitzar punts per dividir paraules a la pràctica grega de scriptio continua. [3]

Abans (i després) de l'adveniment del còdex (llibre), l'escriptura llatina i grega va ser escrita en rotlles per escribes esclaus. El paper de l'escriba era simplement gravar tot el que escoltaven, per tal de crear documentació. Com que la parla és contínua, no hi havia necessitat d'afegir espais. Normalment, el lector del text era un intèrpret entrenat, que ja hauria memoritzat el contingut i les pauses del guió. Durant aquestes actuacions de lectura, el rotlle actuava com un full de senyals, i per tant no requeria una lectura en profunditat.

Si bé la manca d'anàlisi de paraules va obligar el lector a distingir elements del guió sense ajuda visual, també va presentar al lector més llibertat per interpretar el text. El lector tenia la llibertat d'inserir pauses i dictar to, fent de l'acte de llegir una activitat significativament més subjectiva que l'actual. No obstant això, la manca d'espaiat també va portar a certa ambigüitat perquè una petita discrepància en l'anàlisi de paraules podria donar al text un significat diferent. Per exemple, una frase escrita en scriptio continua com *collectamexiliopubem* es pot interpretar com *collectam ex Ilio pubem*, que significa "un poble reunit de Troia", o *collectam exilio pubem*, "un poble reunit per a l'exili". Per tant, els lectors havien de ser molt més conscients del context al qual es referia el text. [4]

Declinar

Amb el temps, el sistema actual de lectura silenciosa ràpida per a la informació va reemplaçar la lectura més antiga, lenta i dramàtica basada en el rendiment,[5] i els divisors de paraules i la puntuació es van fer més beneficiosos per al text. [6] Tot i que els paleògrafs no estan d'acord sobre el declivi cronològic de l'*scriptio continua* a tot el món, generalment s'accepta que l'addició d'espais va aparèixer per primera vegada en bíblies i evangelis irlandesos i anglosaxons dels segles VII i VIII. [7]:21 Posteriorment, un nombre creixent de textos europeus van adoptar l'espaiat convencional, i dins dels segles XIII i XIV, tots els textos europeus van ser escrits amb separació de paraules. [7]:120–121

Quan la separació de paraules es va convertir en el sistema estàndard, va ser vista com una simplificació de la cultura romana perquè soscavava la fluïdesa mètrica i rítmica generada a través de *scriptio continua*. En canvi, els paleografistes identifiquen avui l'extinció de *scriptio continua* com un factor crític per augmentar l'absorció generalitzada del coneixement en l'era pre-moderna. En salvar el lector el procés impositiu d'interpretació de pauses i ruptures, la inclusió d'espais permet al cervell comprendre el text escrit més ràpidament. A més, el cervell té una major capacitat de sintetitzar profundament el text i comprometre una major part de la informació a la memòria. [7]:16–17

Scriptio continua encara s'utilitza en l'escriptura tailandesa, altres abugides del sud-est asiàtic : (birmà, khmer, javanès, balinès, anglès sundanese), laosiana, i en llengües que utilitzen caràcters xinesos (xinès i japonès). No obstant això, el xinès vernacle modern es diferencia de l'antic scriptio continua mitjançant el seu ús de la puntuació, encara que aquest mètode de separació va ser manllevat d'Occident fa només aproximadament un segle. Abans d'això, les úniques formes de puntuació que es trobaven en els escrits xinesos eren marques per denotar cites, substantius propis i èmfasi. Les llengües tibetanes modernes també utilitzen una forma de scriptio continua; mentre punten síl·labes, no utilitzen espaiat entre unitats de significat.

Examples

Text Input

Text llatí en scriptio continua amb majúscules típiques, extret de Ciceró 's De finibus bonorum et malorum:

NEQVEPORROQVISQVAMESTQVIDOLOREMIPSVMQVIADOLORSITAMETCONSECTETVRADIPISCIVELIT

En la puntuació moderna és:

Neque porro quisquam est qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit...

"A ningú li agrada el dolor pel seu propi bé, ni el busca i el vol tenir, només perquè és dolor..."

Amb llatí antic la puntuació és: NEQVE· PORRO· QVISQVAM· EST· QVI· DOLOREM· IPSVM· QVIA· DOLOR· SIT· AMET· CONSECTETVR· ADIPISCI· VELIT

Text grec

Text grec en scriptio continua amb lletres majúscules típiques, extret de la Teogonia d'Hesíode:

??
 ?????????????????????????????????????

En la puntuació moderna és:

?????? ?????????? ???????? ???????, ?? ?? ????????? ??????? ???? ???? ?? ?????? ?? ??? ?? ???? ?????? ???????
????? ?????????? ?????????? ??? ?????? ???????????? ??????????. [8]

"Des de les muses heliconianes comencem a cantar, que sostenen la gran i santa muntanya de l'Helicó, i ballem amb peus suaus sobre la primavera blau profund i l'altar del fill totpoderós de Cronos."

Esriptura llatina moderna

Una forma de scriptio continua s'ha convertit en comú en les adreces de correu electrònic d'Internet i els noms de domini on, com que el caràcter "espai" no és vàlid, l'adreça d'un lloc web per a "Exemple de lloc web fals" s'escriu com - sense espais entre les paraules separades. No obstant això, els caràcters "subratllat" o "guió" s'utilitzen sovint com a suports per al caràcter "espai" quan el seu ús no seria vàlid i el seu ús no ho seria. examplefakewebsite.com

Com a exemple més, l'anomenat cas camell—en el qual es capitalitza la primera lletra de cada paraula— s'ha convertit en part de la cultura de molts llenguatges de programació informàtica. En aquest context, els noms de variables i subrutines, així com altres identificadors, són més fàcils de llegir, com en el . El cas camell també pot eliminar l'ambigüitat: podria nomenar una taula de caràcters, mentre que podria preguntar o respondre a la pregunta, "Es pot (alguna cosa) ser gràfic?" `MaxDataRateCharTableChartable`

Xinès

Els xinesos no es van trobar amb el problema d'incorporar espais en el seu text perquè, a diferència de la majoria de sistemes ortogràfics, els caràcters xinesos representen morfemes i no fonemes. [3] El xinès és llegible sense espais. A més, els xinesos també no van tenir cap tipus de puntuació fins al segle XX, quan es va produir la interacció amb les civilitzacions occidentals. [10]

Exemple de frase xinesa escrita de diverses maneres

GuióSMS

(Traducció a l'anglès)

Pequín es troba al nord de la Xina; Guangzhou es troba al sud de la Xina.

Frase xinesa normal

????????????????

sense espais ni puntuació

????????????????

Amb espais entre paraules

-????????????????????

Transcripció de pinyin

B?ij?ng zài Zh?ngguó b?if?ng; Gu?ngzh?u zài Zh?ngguó nánf?ng.

Esriptura japonesa

Igual que el xinès, el japonès implementa un ús extensiu de caràcters xinesos, anomenat kanji en japonès. No obstant això, a causa de les diferències radicals entre les llengües xinesa i japonesa, escriure japonès exclusivament en kanji faria extremadament difícil de llegir. [11] Això es pot veure en textos anteriors al sistema kanamodern, en el qual el japonès va ser escrit enterament en kanji i man'yōgana, aquests últims són caràcters escrits únicament per indicar la pronunciació d'una paraula en oposició al seu significat. Per aquesta raó, es van desenvolupar diferents sistemes de

sil·labari anomenats kana per diferenciar grafemes fonètics dels ideogràfics.

El japonès modern s'escriu típicament utilitzant tres tipus diferents de grafemes, el primer és kanji i els dos últims són els sistemes kana, el cursiu hiragana i el katakana angular. Mentre que els espais no s'utilitzen normalment en l'escriptura, els límits entre paraules sovint són percebuts ràpidament pels parlants de japonès, ja que el kana és generalment visualment diferent del kanji. Els parlants de japonès també saben que certes paraules, morfemes i parts de la parla s'escriuen típicament utilitzant un dels tres sistemes. El kanji s'utilitza típicament per a paraules d'origen japonès i xinès, així com per a paraules de contingut (és a dir, substantius, verbs, adjectius, adverbis). Hiragana s'utilitza típicament per a paraules natives japoneses, així com paraules, frases i partícules comunament conegudes, així com inflexions de paraules de contingut com verbs, adjectius i adverbis. El katakana s'utilitza normalment per a préstecs de llengües diferents del xinès, l'onomatopeia i les paraules emfatitzades.

Igual que els xinesos, els japonesos no tenien cap tipus de puntuació fins que la interacció amb les civilitzacions occidentals es va fer més comuna. La puntuació va ser adoptada durant el període Meiji.

Exemple de frase japonesa escrita de diverses maneres

Guió SMS

(Traducció a l'anglès)

Bethany Hills i Akira Takamori viuen a Tòquio.

hiragana, katakana i kanji sense espais entre paraules

????????????????????

hiragana, katakana i kanji amb espais entre paraules

????????????????????

només hiragana i katakana

????????????????????

romaji

Besan? Hiruzu a Takamori Akira wa T?ky? ni sundeimasu.

kanji i man'yōgana

????????????????

Escriptura tailandesa

L'escriptura tailandesa moderna, que es deia que va ser creada pel rei Ram Khamhaeng el 1283, no conté cap espai entre paraules, sinó que els espais només indiquen els finals clars de les clàusules o frases. [12]

A continuació es mostra una frase de tailandès escrita primer sense espais entre paraules (amb romanització tailandesa entre parèntesis), segona escrita en tailandès amb espais entre paraules (també amb romanització tailandesa entre parèntesis), i finalment traduïda a l'anglès.

???????????? (N?n??m?pl? n?n?m?k???w)

?? ???? ?? ??? ?? ???? (N? n?? m? pl? n? n? m? k???w)

A l'aigua hi ha peixos; Als arrossars hi ha arròs. [13]

Esriptura javanesa

Un exemple de la primera línia de la Declaració Universal dels Drets Humans en escriptura javanesa,[14]i quan es divideixen (en alguns escrits moderns) per espais i signe de guió, que es veu diferent.

??(sab?nuwongkalairakekanthimardikalandarbemartab
atlanhakhakkangpadha)

?????? ?????? ??????? ?????? ??????? ??? ?????? ?????????? ??? ???-??? ?? ???(sab?n uwong kalairake kanthi mardika
lan darbe martabat lan hak-hak kang padha)

Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i drets.

Esriptura àrab

Abans que la màquina d'escriure, l'ordinador i els telèfons intel·ligents canviessin la manera d'escriure, l'àrab s'escrivia contínuament. Això es fa fàcil per 22 lletres que tenen una forma final (comparable a la inicial, és a dir, la forma majúscula del llatí des del renaixement). Com que sis lletres només tenen una forma, sempre que es produeixen amb una paraula, hi ha un cert espai amb una paraula, un espai originalment tan ample com l'espai entre paraules. Tampoc hi ha hagut cap partició de l'estat. En tots els primers manuscrits les paraules s'acaben en la següent línia, en molts manuscrits alcorànics fins i tot a la pàgina següent.

Veure també

Interpunct, per a les paraules divisors utilitzats abans de l'adveniment de l'espaiat

Boustrophedon

Còdex Sinaiticus

Referències

^ E. Otha Wingo. (1972). Puntuació llatina en l'època clàssica. La Haia: Mouton.

^ Brent Harmon Vine (1993). Estudis en inscripcions llatines arcaïques. Innsbruck: Institut für Sprachwissenschaft der Universität Innsbruck.

^ Jump up to: a b Moore, F.C. T.. (2001). "Escribes i textos: un cas de prova per a models de transmissió cultural". El Monist, 84(3) 417-436. Recuperat de <https://www.jstor.org/stable/27903738>

^ Parkes, M.B. "Antiguitat: ajudes per a lectors inexperts i la prehistòria de la puntuació". Pausa i efecte: introducció a la història de la puntuació a Occident. Berkeley: U de Califòrnia, 1993. 10-11. Imprimir.

^ Richard A. Lanham (2006). L'economia de l'atenció. ISBN 0-226-46882-8. Pàgina 113-115

^ Burnley, D.. (1995). Escribes i hipertext. Anuari d'Estudis Anglesos, 25, 41-62. <http://doi.org/10.2307/3508817>

^ Jump up to: a b c Saenger, Paul (1997) Espai entre paraules: els orígens de la lectura silenciosa, Stanford University Press, Stanford, Califòrnia

^ La teogonia d'Hesíode (grec unicode)" www.sacred-texts.com. Recuperat 2017-10-19.

^ "Teogonia d'Hesíode". www.sacred-texts.com. Recuperat 2017-10-19.

^ Fang, Angela. "Com utilitzar: puntuació xinesa" Recuperat 25 2017-09-25.

^ "Llengua japonesa i caràcters - Hiragana, Katakana, Kanji". www.saiga-jp.com. Consultat el 2017-09-22.

^ "Llengua tailandesa, alfabet i pronunciació". Omniglota. Recuperat 26 2017-09-26.

^ "Una guia per al tailandès: 10 fets sobre la llengua tailandesa" BBC. Recuperat 26 2017-09-26.

^ A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Javanès